

[Socialministeren]

sker, at tvangsfjernelse sager skal behandles hverken i lukkede eller åbne kommunalbestyrelsesmøder.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg noterede mig, at Fremskridtspartiets ordfører ønsker, at langt flere sager skal afgøres af administrationen. Jeg må sige, at vi efterhånden er langt fra Fremskridtspartiets korstog mod offentligt ansatte.

Men jeg tror, denne debat har vist, hvad det er, et stort flertal i Folketinget ønsker, nemlig en større fleksibilitet, en større åbenhed, i styrelsesloven, som vi også har behandlet tidligere i dag, og at man egentlig er enig i den del af lovforslagets intentioner.

Jeg hørte, hvad hr. Kofod-Svendsen sagde, og jeg må sige om § 16, nr. 2, om svangerskabsafbrydelse, at jeg ikke har opfattet dette forslag som andet end et forslag af teknisk karakter. Men jeg skal gerne bidrage til at bore i det, som hr. Kofod-Svendsen sagde. Jeg har kun opfattet det som en teknisk ændring, men vi skal naturligvis sikre os, at der ikke er nogen substansændring i det.

Derfor vil jeg slutte med at sige, at jeg tror, vi bliver nødt til at få præciseret i lovforslaget – det gælder også det, hr. Leif Hermann sagde – hvor personsagerne skal ligge, og få afklaret forholdet til forvaltningslovens § 28 og for den sags skyld også § 29. Det vil jeg gerne bidrage til. Det må jo blive under udvalgsarbejdet, at vi får klaret det af. Jeg mener ikke, at vi skal ind på at ændre forvaltningsloven, men hvis det er den vej, vi skal, så kan det være, det bliver nødvendigt. Men ellers er det vel i denne lov, vi skal udtrykke os sådan, at vi overholder disse diskretionshensyn.

På den anden side vil jeg også sige, at vi ikke bør indrette os sådan, at f.eks. SSP-samarbejdet ikke kan foregå på fornuftig vis. Jeg har godt set alle advarslerne, og jeg har også læst den tidligere ombudsmands advarsler over for dette forslag. Det gør naturligvis indtryk, men netop med en tværgående indsats over for børn og unge er det nødvendigt, at man har mulighed for at tale sammen, men stadig væk under forudsætning af, at implicerede er klar over og har givet samtykke til, at man beskæftiger sig med deres problemer.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Socialministeren forstod ikke mine bemærkninger angående det særlige udvalg, der skulle tage sig af afsnit VIII-sagerne i bistandsloven, altså sager angående tvangsfjernelse af børn. Man kalder det selvfølgelig også »særlige foranstaltninger«, men hovedsagen er, at det er disse tvangsfjernelser, vi er skeptiske over for.

Vi mener overhovedet ikke, at den slags sager hører hjemme hverken i socialudvalget eller i kommunalbestyrelsen. Vi mener slet ikke, de skal behandles af kommunalpolitikere, som ikke har den fornødne kompetence til at afgøre sådanne sager.

Af hensyn til både forældre og børn og af hensyn til retssikkerheden omkring disse fjernelser skal det være en domstol, der afgør den slags ting. Det er alt for let at fjerne et barn fra hjemmet i dag, og vi havde gerne set, at man havde grebet lejligheden til at få noget andet end dette forlorne udvalg, man nu forsøger at lave som en overgangsordning.

Jytte Hilden (S):

Jeg lyttede med meget stor interesse til socialministerens svar, for jeg synes, at det, som socialministeren sagde, var, at der også for hende at se er nogle ting, som skal afklares yderligere. Det var efter min mening et helt anderledes afbalanceret indlæg end den meget summariske redegørelse, som den radikale ordfører havde. Men sådan er der jo så meget.

Derfor vil jeg spørge ministeren allerede her i salen, om ministeren vil være udvalget behjælpelig med at fremskaffe et notat, der præcis bygger på de betænkeligheder, som hr. Leif Hermann gav udtryk for, for jeg tror, at det vil være en fantastisk hjælp til, at vi kommer i gang med at diskutere substansen i de betænkeligheder, som jeg gav udtryk for i mit indlæg.

Agerschou (SF):

Jeg synes, det var et godt indlæg, socialministeren havde, hvor hun tog vores betænkeligheder alvorligt.

Jeg vil godt bekræfte socialministerens opfattelse af SF's holdning. Vi er interesseret i at give kommunerne mulighed for at forny forvaltningsstrukturen og udvalgsstrukturen, så den bliver mere hensigtsmæssig og mere fleksibel, men vi vil ikke være med til at gøre det på en måde, der forringer retssikkerheden for den enkelte borger.